

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezuševoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

'Glasilo Slovenske krajine'

Oglase sprejema uredništvo, upravnistvo i tiskarna. Cena oglasov i cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetpet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v Poslanom 2:50 D. Takso za oglaš plača uprava i da za vse oglaš od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Desetletnica majske deklaracije.

Samo dva tjedna nas ešče loči od velepomembnoga zgodovinskoga dneva 30. maja, kda, je bila pred desetimi letmi v državnom spravišči v Beči po zdajšnjem voditelji slovenskoga naroda dr. Antoni Korošci podara deklaracija ali svetešnja izjava, šteroj vsemi sveti, posebno pa avstrijskim i vogrskim vlastodržcom tistoga hipa kratko i odločno pove, da Slovenci več neščejo robiti lückim gospodarom, nego da si ščejo z bratami istoga roda pa istoga je ika na jugi postaviti lastivno slobodno državo, postavljeno na demokratičnom fundamenti i slobodno od vsakoga tühinskoga pospodstva. Majniška deklaracija je zbúdila vsešiom, kde živejo Slovenci, Hrvatje i Srbi veliko navdušenje. Kak je svojčas v začetki novoga veka kmetski stan okruten jarem plemenitašov šteo streti z lastivnimi močmi pa je zadinjeni stopo gor i šo v boj za staro pravico, tak je tudi zdaj žela po lastnoj samostojnoj državi prodrla do zadnji slovenski hižic i zavzela najširše plasti naroda. Več kak 200 jezero Slovincov je s svojimi podpisi očivesno povedalo, da je za program majske deklaracije i da se ne da preplati niti pred protenjom niti pred preganjajom narodnoga nasprotnika. Nova moč je pali zaplala po teli vsega naroda, čiravno so njemi tühinci že skopali grob. Lipovo cvetje je zacvelo i zeleni brščan, znamenje slovenskoga osvedočenja, se je pali pokazao tam na serom kraškom tle na pečinski bregaj našega morja, v goratoj Koroškoj, zelenoj Štajerskoj, pa tudi sunčna naša mehka Slovenska Krajina ga je dobila, kde se je razpleo od Müre prek valovitoga Goričkoga prav do zadnji postojank našega naroda gori v Rabskoj dolini.

Vüpanja i žele povedane v majskej deklaraciji so se jako hitro obistnile. Niti poldrügo leto je ne preteklo i že se je starodavna monarhija rüšila v praj. Slovenci smo po jezeroletnom robstvu pali slobodno odihavali, postavili se na lastivne noge i si postavili v novoj državi svoj pravi dom.

Žalostno, da trije lepi prostori naše narodne hiže ešče stojijo prazni, čakajo ešče zaželeni gostov. Tühinski mogočnjaki so nam je v svojoj nenasitnosti odtrgali proti našoj voli i proti pravici samoodločbe narodov i je sünnoli v ešče vekše robstvo kak smo prle bili vsi. Neodrešeni Slovenci nam zezavlejo prek Snež-

nika, Pece i Srebrnoga brega, naj ne pozabimo mi nevol njihovi, šterim je prebranjeni materinski jezik i vse pravice, štere njemi idejo.

Itaki po bojni se je v Ljubljani nastavila Jugoslovanska matica, popunoma nepolitično i zavsema kulturno društvo, šteroga namen je v vsakom pogledi podpirati naše ločene brate, doma pa širiti smisel i lübezen do rodne grüde naše domačije. Naša dužnost je da kelko mogoče resno, dostojno i svetešnje obslühavlemo desetletnico majske deklaracije, štera je v svojem programu zasnovala osloboditev i združenje vsej delov, kde vküpnno živejo naši lüdje. Na čelo toga obslühavanja, se je ščista primerno postavila Jugoslovanska matica, štera pozavle vsa društva i vse ustanove, da te zgodovinski den obslühajo s kakšov primernov spominskih proslavov. Za obslühavanje majske deklaracije je Jugoslovanska matica vödala lepe diplome, štere bi za te den naj visile že v vsakoj hiži, štera si jo le zmöre küpiti, Košta na vküpen naslov vsaka 10 din., ovači pa 13 din, i se dobi pri Jugoslovanskoj matici, Ljubljana, Selenburgova ulica 7/III.

Slovenci Slovenske Krajine, ne püstim, da bi te zgodovinski osvoboditve den šo mimo nas. Naj znajo vsi Slovenci da mi neščejo za drugimi ostati, da se čütimo z njimi edna celota, edno telo! Pokažimo te dneve, da so nam najbolje pri srci naši bližanji neodrešeni bratje. Pošlimo te dneve goreče molitvi za nje, da kem prle tudi njim zasija sunce slobode, da si na najvišešnjom mestu naše zemle, na Srebrnom bregi podamo roke k stalnomi vküpnomi življenji.

NEDELA.

po vüzmí peta. Evangelij je spisao sveti Janoš v 16 poglavji od 23 do 30 vrste. „Zaistino, zaistino, vam povem: Či bote Očo kaj prosili v mojem imeni, vam da.“

Aleluja, aleluja, ešče doni po svetoj Matericerkvi od vüzemskoga veselja mao, kak da srce ne bi štelo pozabiti velkoga dneva, kda nam je od mrtvi stan Kristus, prvenec vsej tisti, ki odičeno od mrtvi stanejo. Zato nam Maticerkev da ves te čas šteti evangelije, šteri toti napovedavlejo odhod Kristusov, vendar pa nam vlevlejo v srca tolažbo, da ostane Krisrus ešče naprej z

nami s svojoj pomočjov. „Zaistino vam povem: Či bote kaj prosili v mojem imeni . . .“

Zgodilo se je toti že v starom zakoni, da je Bog posamičnim lüdem obečao, da njim da, ka ga bodo prosili. Tak je obečao krali Šalamoni, kda njemi je te dao zozidati sijani hižo božo i njemi je prikazao obilne daritvi, da naj ga prosi i njemi da vse. Tüdi Eliaš je pravo Elizeji, prle kak ga je Bog v nebesa vzeo, da naj prosi, ka šče i njemi včini. Pa vse te oblübe so bile včinjene samo posamičnim lüdem, v denešnjem evangeliji pa je povedano poprek vsem, da naj prosijo i se njim da. Kristusovo zasluženje, ki je neskončani Bog i je teda tudi njegovo zasluženje neskončno, je pripravljeno za vse lüdi. Vsi smo z njegove obilnosti zadobili.

Kristus pa tudi pove, kakša mora biti naša prošnja, či ščemo, da homo poslühneni. On najpre pravi: či bote kaj v mojem imeni . . . Te „kaj“ pa lepo razloži sv. Avgüstin. On pravi, da či što prosi za svetsko bogastvo, za veliko slavo i druge svetske praznosti, tisti ne prosi pravzaprav nikaj, ar so vsa ta dugovanja v boži očaj, v pogledi na dühovne dobrine nikaj. Vse to mine s časom, vse to ostavi človeka pri njegovom stopaji v vekivečnost. „Vse bogastvo je v primeri z modrostjov nikaj“, pravi sveto pismo (Modr. 7, 8.) Tüdi bi bilo poniževalno za Boga samoga, či bi mi prosili od njegoga dugovanja, štera ne bi nikak slühila v naš düševni napredek. Či bi šli mi zemelskoga krala kaj maloga prosit, na priliko falček lesa, bi bila to za njega razžalitev, ar mora biti dar, šteroga prosimo vsikdar primeren tistoj osebi, štera darüje. Tak bi bila tudi za Boga razžalitev, či bi ga prosili samo zemelske reči, slobodno pa iste prosimo telko nakelko nam slühijo za zveličanje.

Odgovor.

V 109. šte. „Slovenca“ je zišeo pod naslovom »Prekmurski problem« članek, v šterom pisec šče podati sliko stališa našega lüdstva. Nas, da odkritosrčno povemo, jako veseli, da je vendar prišlo do spoznanja, ka de trbe lo naše prilike dobro preštudirati i potom delati, ne pa samo dreti naprej. Veseli nas tudi dobra vola, s šterov šče pisec tej redekov zarazmeti nas i pri rešüvanji naših zadev sodelati, pomagati. Prav je tudi, da se ta pitanja večkrat načnejo i dobrohotno v javnost prinesejo, naj zna za nje tudi

širša javnost i spozna naš stališ. Ar pa več lüdi več vidi, eden zapazi edno, drugi drugo, zato naj nam bo dovoljeno, da podamo k mislam pisca ešče nekaj opazk.

Ščista prav ma pisec, kda pravi, ka so pri nas prilike inačiše kak tam Prek, i da bo Slovenska Krajina morala hoditi svojo pot. Stara navada železna srakica, pravi pregovor. Mi nemremo zatajiti naši svojstev, kak to ščejo vnogi, ki so prišli k nam. Zato nikak nejde, da bi vsepoprek odpravljali, ka mi tü mamo dobroga, pa naj bo to žela ešče tak napnjenoga narodnjaštva. Pa tudi što more povedati, da je vntoga toga, ka se nam včasi ponüvle kak pravo slovensko, da je ne vntoga toga ravno neslovensko, nego plod nemškoga vpliva. Ščista mirno lahko povemo, da je na nas ne vplivalo telko madjarsko upravno soživljenje, kak tam prek nemško.

Naše pitanje se ne reši samo s knjigami kak to misli pisec: Že, izobrazba bo pripomagala k zbogšanji stališa, vendar pa ne opravi samaobsebi nikaj. Naše pitanje je pred vsem gospodarsko-socijalnoga značaja. Tüdi on sam to nekaj čüti, kda pravi: „Prevelko izseljevanje je nujna posledica derutnega (razdretooga Ur.) gospodarskega in socijalnega stanja v Prekmurju.“ Tü je pes zakopani. Naše lüdstvo ma premalo zemle. Tam kde je g. pisec toga članka doma majo družine zvekšega po 30 plügov zemle, pri nas pa ma 10 družin komaj telko, posebno na Dolinskem. Nastane teda pitanje, kak občuvati naše domačije, da se ne bi tak preveč razžalatale. Nastane pitanje, kama z lüdmi, ki nemajo doma dela i jela, i pri tom zadnjem bi se naj preiskavalo, kelko naši lüdi je dobilo tü doma slüh?

Več prave lübezni i pravičnosti bi tudi čakali od oblasti, štera je prišla vroke lüdem samo tam s Preka. Skoro vse slühbe, od cestarov pa do najvišüi uradnikov, so oddane drugim. Na Kranjskom je nastavljena večina domačinov s Kranjskoga, na Štajeri večina Slovincov s Štajerskoga, samo pri nas se dela inači. Lübezen i pravičnost pa bi morala te lüdi nagibati, da bi vsešiom, kde je mogoče, dobo delo pa zaslüh naš domači človek.

Zavolo „demoralizacije“ pa bodi povedano, ka je resan, da so neštérni židovski elementi kvarno vplivali na naše lüdstvo. Da je pa lüdstvo ostalo ešče suprot tomi pošteno, se mamo zahvaliti poleg skrbnoga düšnoga pastirstva domači dühovnihov tü-

di dobromi vplivi od tam Prek. Dobre knjige, bože poti, misijoni itd., so preprečili, da je pri nas demoralizacija ne napravila telko kvara kak na Hrvatskom. Pač pa je demoralizacija začela poganjati znova ravno zdaj pod denešnjov upravov. Nikdar prle je ne bilo telko plesov, kak v zadnji letaj i stem v zvezi ne telko pijančuvanja. Zato se je v tom pogledi ešče položaj poslabšao i ne zbogšao. To je pitanje, štero de se moglo rešivati kak najprle. Nikdar se je prle ne zgodilo, da bi meli gerentje pinteške krčme, zdaj pa se njemi da najprle dovoljenje za vinotoč, potom pa ešče gerentstvo občine. Či je to ne očivesno podpiranje pijanstva, potom je zaman ves guč od zbogšanja naši prilik.

Gospodi pisci je venda tūdi znano, da je večina nastavlencov pri nas, sokolskoga dūha. Naj le pogledne, kelko tej lūdi pa zvršavle po nedelaj i zapovedani svetkaj svoje verske dužnosti?

Jako zmotna je miseo, da je šola pod zdajšnjov upravov napravila svoje. V posamični prigodaj že. Vsa čast tistim vučitelom. Pove pa nam naj pisec, ali se je kda prle zgodilo, da bi mela vučitelica ali vučiteo nezakonsko dete! I či bi se kaj takšega pripetilo, bi tisti mogeo naednok povrčiti svojo vučitelisko službo. Kaj pa zdaj? Navadno se premesti — samo ka na bogše mesto. Vsi neprizadeti vučitelje pa zaslužijo tem vekšo spoštūvanje. Hic Rhodus, hic salta!

Sokoli prej spoštūjejo vero?

V zadnjoj številki je naš list prineseo edno izjavo, v šteroj se je pravilo, da je prej Sokol spoštūjejo vero. Vsem bodi povedano, da je uredništvo ne ob svojoj voli prineslo te izjave. Kak pa je te prišlo to v Novine?

Mamo tiskovni zakon, šteroga so svojčas sklepali vkūper demokratje z radikalami vred. Se zna, da so ga napravili tak, da je njim na hasek.

Sokoli, šteri so pred leti očivesno pisali v svojem listi, da kak kulturni i misleči lūdje nemrejo biti prijatelje nikše dogmatične i hierarhične cerkvi i da je naravno, da nemrejo simpatizirati s cerkvami te vrste („Sokolski vestnik“ III. letnik), so sprevdili, da s temi nevukami pri našem vernom narodi ne napravijo nikaj, zato so na ednom spravišči sprijali med svoje regula, da oni vero spoštūjejo. Zavolo tej reči v svoji regulaj majo zaговор pri sodišči, nego po sodbi svete Materecerkvi, štera sodi bole po dejanji, kak pa po rečaj, so prevnogi sokoli, štere pozna, brezverni lūdje. Zavolo tej regul i zavolo tiskovnoga zakona, smo morali v zadnjoj številki objaviti tisto izjavo.

Znamo pa tūdi, da je vsaki, ki je to čteo, ne vervao, ka je bilo tam, ne po našoj voli, nego po voli sokolskoga društva, napisano. Lehko sokoli pravijo stokrat da vero spoštūjejo, toga njim nihče, ki ma malo soli v glavi, nede vervao, ar vsakdenešnje življenje pri vnogi njihovi kotrigaj inači kaže. Samo glejmo par zgledov!

Ali se spotite, kda majo sokoli kakšo prireditev, da ravno med službov božov hodijo z muzikov okoli po varaši. To venda z gologa poštūvanja do vere.

Kda je v Ljutomeri mro ujihov starosta, so bili pri sprevodi tūdi sokoli. Njegovi domači, ar so ešče meli vero, so dali služiti mešo za pokojnoga. Ka so pa napravili sokolje? Niden je ne šo v cerkev, vōni so stali okoli cerkvi, se pri pozdigavanji niti ne odkrili, pač pa smejali i gučali i s tem kazali svojo kulturo i žalost do pokojnoga. Z vsakov verov so bistveno združeni tūdi zvūnešnji obredi ali ceremonije. Nindri ne najdete vere, štera ne bi mela svoji obredov. Či se sokoli v svoji rdeči srakicaj, to je te, kda kak društvo nastopijo tak, oponašajo pri službi božoj, delajo to naj brž iz gologa spoštūvanja do vere.

Sokoli, kda so na sprevodi kakšega svojega sokolaša, neščejo nikdar iti za križom, liki pred njim, da s tem pokažejo, ka neščejo križi spoštūvanje

pokazati. Pa to vse za to, ar spoštūjejo vero. Či se ne bi šlo za svete reči, bi se človik najraj smejao toj skažljivosti.

Povejte, što meče z naši šol poklon: Hvalen bodi Jezus Kristus? I što vpelavle namesto toga sokolski „zdravo“? Ali ne nosijo takši vučitelje vsi sokolske znake? Ime Kristusovo, ime tistoga, ki je nastavo našo vero preganjati, da se naj več niti v javnosti ne izgovarja, ime Kristusovo trgati z deteči vūst, pa ešče praviti, da to vero spoštūjem, tomi naš človik nekak inači pravi, samo spoštūvanje vere ne.

Vlomilci v Turnišči.

Dne 12. maja zajtra med 1/2 1 i 2 vōrov so vdrli štirje tovaži v trgovino g. Badera in v mesnico g. Kardoša. Prvomi so odnesli do 42.000 d. vrednih kož, drugomi pa meso i mast v vrednosti do 6000 Din. Ar so pri vlomi pokvarili dveri, razbili okno, zdrli mort s stene, se vktupne škode ceni do 50.000 Din.

Orožniška postaja v Turnišči pod vodstvom g. narednika Čebašeka je bila jako agilna: postaja je bila odložena, da vlomilce morejo kak najprle dobiti v roko. To se je tūdi posrečilo. Že v soboto, to je tretji den po vlomi so bili vsi štirje krivci pod ključom. Kda so tovaže dne 14. t. m. prignali žandari v Törnische, bilo je telko lūdi na cesti, kak da bi na prihod kakšega velkoga gospoda, ali odličnoga gosta čakali. Matere so pokazale deci močno zvezane vlomilce, šteri so na kolcaj (za travo) vlekli vkradnjeno blago.

Voditel vlomilcov je bio Litrop Franc, domačin iz Turnišča, za volo kraje že večkrat kaštigan mladenič. Pomagali so njemi Bizjak Štefan, šoštatar, doma iz Zagrebske okolice, Ciril Stanek in Filipič Franc iz okolice Radinc. Vsi trije so bili zavolo vloma že dostakrat zaprti. (Bizjak na primer že celih 15 let.)

Vkradnjeno blago so skoro ne poškodovano vrnili lastnikom, narod

pa ma velko veselje, da je Bog tak hitro pokaštigao nepošteno delo vlomilcov.

S pohvalov moremo omeniti delo gospodov orožnikov v Turnišči, šteri so meli jako dosta trūdov zavolo vloma, omeniti pa moremo tūdi ime g. Balažic Jožefa, šteri so iz dobroga srca brezi plačila prinesli Kardošovim na drugi den po vlomi eden tanjer masti. (Tovaje so najpre odnesli Kardošovim vso mast, niti za edno zafri-gano župo njim je ne ostalo v mesnici.)

DARI.

Jožef Miholič, doma z Dokležovja so po dugšom betegi i smrti pokojne žene i po razločni drugi nepri-likaj prišli s svojov družinov v preci neprijeten verstveni položaj. Kda so to zvedili njihovi znanci v Ameriki, so začeli za njihove družine tam nabirati dare. Darūvali so v Bridgeportu sledeči darovniki: Mar. Tkalec 5 dol.; Malašič F. 3 dol.; po 2 dol. so darūvali: M. Zadravec, Š. Ošlaj, F. Premoša, J. Kuhar, F. Čizmazia, Š. Kociper, F. Petrinovič, J. Ferenčak, Š. Baligač, Š. Fartel; A. Zver 1.50 dol.; po 1 dolar so dali: M. Kavaš, I. Markoja, J. Tratnjek, Š. Markoja, Š. Šömen, Š. Matjašec, K. Voglar, L. Ritlop, A. Kolar, J. Duj, J. Zadravec, J. Gerič, J. Horvat, I. Markoja, F. Benko, M. Benko, A. Časar, J. Krašovec, P. Cofek, A. Denša, Š. Turner, M. Horvat, M. Zelič, J. Bakan, I. Kocet, I. Kocet ml., I. Legen, I. Mesa-rič, I. Kutnik, Š. Horvat, K. Štefanec, A. Pucko, F. Nemet, J. Pucko, Š. Magdič, Š. Horvat, M. Žalig, M. Tkalec, I. Horvat, J. Hozjan, Š. Virag, M. Hozjan, M. Čejh, Š. Perdikal, J. Čizmazia, A. Hunjadi, A. Sudec, V. Kociper, G. Srša; 75 centov je dao P. Mertuk; po pol dol. so darūvali: M. Fenus, A. Grlec, M. Zelko, J. Horvat, P. Smej, J. Drvarič, V. Koroša, I. Špilak, M. Piter, B. Haniško, F. Humzi, T. Koraj, J. Režonja, Š. Kavaš, T. Kerec. Vkuiper 87.50 dol. Istotak so poslali imenivanomi iz Bethlema njegovi znanci 50 dolarov, štero šumo

Mihael Mihajlovič Fujsov.

V življenje.

Tretje poglavje.

Britkost je bila v Klarinoj dūši, či bi mela koga, bi njemi potožila svojo dūševno bolečino. Ne je gledala okoli, zadosta da je čūla hihitanje nekše nevoščljivke za njov, štera jo je obirala, da je pregosposko oblečena. Nazlūk se je postavila v takše mesto, da je nihče ne bi vido. On, on jo mora videti. Tū mimo mora iti. Pa je šo, i se je ne šteo niti za edno meg-njeno zglednoti venkraj. Ali je ne vidi, ali ne ve, da je tū? O, zna že, pa venda...

„Francek“ je zdejnola sama pri sebi, nagnola glavo i pobesila kre sebe po gospocko zgojene roke. Vsa sladkost, štera jo je napunjavala ves tjeđen pri spomini na to uedelo, je zdaj naednok minola. Minola je kak megla, štero je obsijalo sunce i je nega več. On je hodo s školnikom gori i doli kak vsikdar, samo zglednoti se je ne šteo.

Nekaj jo je steplo, kda je zapazila, ka jo lūdje opazūjejo. Obrnola se je vkrej, naj ne čtejo z njeni oči, ka se plodi po njenoj zburkanoj dūši.

Bila je preci prikūplive zvūneš-njosti. Nosila je lahko povaraško obleko, zavolo štere so je ne marale domače dekile, njene nekdašnje šolske tovarišice. Ogibale so se je. Pa tūdi gospod plivanoš so no radi vidli, da so prihajale takše mladenke domo, da ne bi kakša domača dekla šla za tov norov modov, štera je nikak ne kazala sramežlive dūše.

Prišla je za dva meseca na po-čitnice. Njena gospoda, kde je služila so odišli nekam v toplice i tak je bila ona za nekaj časa prosta. Na po-čitnicaj njoj je bio dugi čas. Na ves-nici se dela od zajtra do večera, puno skrbi povsedi, zato je ne mela nikoga, što bi jo pri njenom šivanji i ročnom deli kaj kratkočasno. Zadnje dneve je prišeo Vanč se z njov pogo-varjat, ar sta si bila skoro sosida. Opazila je, da Vanč nekaj več na njo misli kak na druge, rada je bila, da njoj je delao kraték čas, venda pa je mislila na nekoga drugoga, na študenta, ki je zdaj dokončao gimnazijo, kak sin njenoga gospoda v varaši i njemi zdaj že more praviti „gospod.“

Na spōdnjem konci trga je stala vekša čupora dečkov. Vanč, okoli šteroga so se te den sūkale misli dve

glav je bio pravi korenjak med njimi. Povedao je odločno, kak kaplar pri vojakaj, da bodo šli nekelko gledat k bališkim šatorom. Vsi so se v megnjeni zdignoli i njemi sledili, njemi, ki je bio med njimi najpostavnejši i je na vesi naprej popevao. On pa je pri šatori vido Klarico.

Niti je ne opazila, kda se njoj je približao i se ves veseli obrno k njoj i njoj je pripovedavao brezi vsake zveze. Ona se je držala dostojanstveno na rahlo odkimavala. Ne njoj je bilo dosta za takšo družbo, posebno ne pred telkimi lūdm, pa za zdaj njoj je prišlo prav, le da nede sama tū.

„Ali si sama prišla?“

„Sama.“

„Že dugo?“

„Preci. Vanč, tak sam nekša žalostna — sama nevem zakaj.“

„Nikaj Klarica ešče veselo bo dnes, pri dižovi de muzika. Pa nekaj mi venda küpi za proščenje,“ tak je pravo Vanč, mislo pa je ravno naopak.

„Šifrico?“ se je prisiljeno nasmehnola.

„Ja, tisto velko srce.“

„Prerezano na dvoje; na ednoj polovici bo napisano Mariča, na drugoj pa Klarica.“ Pobesila je pri tom oči.

„Zberi Klarica!“

Užaljena je bila njena dūša, zato je štela zadošćenja, pa naj že bo kakšekli. Naj vidijo tiste, štere so jo prle obirale, da njoj küpi najpostavnejši dečko cele vesi nekaj za spomin. Čemi ne bi sprejela njegovoge dara? Odide nazaj v varaši i dečko pozabi.

„Si vidla lejko študenta? si je Vanč pomagao z zadrege, kda je plačūvao lecitari.“

„Gizdavca?“ je djala z zaničūvanjom. „Brigam se za njega!“

„On mi je venda tak dober, ga je začeo braniti Vanč.“

„Ha takši prijateo!“

Vanč je mučao i bridko njemi je bilo pri srci. Ne ga je već branočiravno bi ga rad — zevolo nje ga je ne. Njega, šteroga je natelko spoštūvao i lūbo i šteri njemi povrno vso lūbezen, njemi je bio već kak štošteč drugi — ne ga je brano — zavolo, nje ne.

Tisti hip je vkūper zazvonilo... Domoidoč je Ana povedala vse Mariči, ka je pred mešov vidla pri šatori, vso zgodbo od küplenoga srca.

„Ka ti je Mariča?“ se je Ana prestrašila.

„Nikaj, nikaj...“ Gledala je bleđa preč sebe, vūsta so trepetala, oči so bile vlažne, obrnola se je venkraj i zdejnola bridko v trpljenji: „Vanč!“ (Dale.)

sta nabrala Franc Malačič i Ana Časar. Njima kak i vsem dobrim srcam, ki so podpisani i njegovojo drugol deci pomogli z žmetnoga stališa, naj lübi Bog stoterjo povrnel! Za darovnike pa do molila deca, šteroj so pomogla dobra srca.

JOŽEF MIHOLIČ.

Slovenska Krajina.

— **Nesreča pri nakladanji lesa.** Plisar Mihael z Brezovice so blüzi pri Sv. Sebeščani nakladali bor, šteri je mero prečki blüzi eden meter i je bio dugi do 25 m. Kda so ga na prevržen na kola spravili i kola postavlati, so konji malo popustili i je bor nazaj na zemlo spadno. Pri tom je prišla noga imenüvanoga pod steblo i njim pri gležnjej vse združgala levo nogo.

— **Večeslavci.** Podrli so našo staro kapelo i na njenom mestu novo zozidali v romanskem slogu. Stroške so Večeslavčarje sami s svoji darov plačali. Te dneve je prišla že pod streho.

— **Zadnje senje v Soboti** je bilo jako dobro obiskano. Prignano je bilo dosta govenske i konjske živine, pa tüdi küpcov se je prilično znarinolo, zato je bila cena precu črsta. Posebno dobro ceno pa je mela plemena živina, posledica meteličnosti.

— **Občinske pritožbe proti reviziji agrarni objektov.** Zadnje dneve pretečenoga tjedna se je v Soboti müdila posebna komisija, štera je mela nalogo, da preštudira pritožbe sedmero ali osmero naši občin proti reviziji agrarni objektov. Do kakšega sklepa je revizija prišla, nam je ne znano. Lüdstvo pa pravi, da najbrž trbej kakšemi sokoli dober služ poiskati, zato morajo napraviti hüpermaksimum pa vsefele postaje, da se ji pali lahko eno par vgnezi pri nas.

— **Ka pišejo naši delavci?** Na posredüvanje Posredovalnice dela v Soboti so dobile tri deklina delo pri ednom baronu v Savinjskoj dolini. Pišejo, da so jako zadovolne i njim je dobro. Plača primerna, dobro so tüdi z drugim preskrblene, pa k službi božoj lahko hodijo. — Šlo je tüdi 6 mladencov na delo v Maribor ravnotak po posredüvanji imenüvane posredovalnice, pa tüdi tej so jako zadovolni s svojim položajem. Mi obojim želemo, da bi si kaj zmogli s svojim zaslužom pa da bi bili zdravi i zadovolni pa ostali tüdi na tühinskom pošteni. Pozdravljeni!

— **Materinski den.** 25. marca lanskoga leta je naša slovenska katoličanska mladina po zgledi kat. mladine drugi narodov prvič nastavila materinski den. Mladina, štera se zbira po svobodomiselni družtva se je toj proslavi ne pridružila. Ka pa je katoliške mladine nikaj ne motilo, da ne bi v bodoče vsako leto eden den posvetila svojim materam. Tak je tüdi letos kat. mladina šla s svojim vzgledom naprej i je znova posvetila materam svetek Vceplene Marije, ali Marijinoga oznanenja, šteri svetek je za počesčenje mater gvišno najpripravnejši den.

Zgodilo pa se je nekaj, ka kat. mladino samo mora veseliti, najmre, da se je odločilo društvo „Pomladek dečega križa“, štero ma svoj sedež v Belgradi, svoje kotrige pa po vsej srednji, meščanski i osnovni šolaj naše države, da posveti 15. maj svojim materam. I tak so se po celoj Jugos-

laviji pretečeno nedelo vršile svetešnje prireditvi, pri šteri se je v lübezni poklanjala mladina svojim največšim zemelskim dobrotnicam materam. Na gimnaziji v Soboti se je proslava vršila že eden den prle, to je v soboto t. m. i je bila jako priščna. Na programi je bilo več pesmi i deklamacij pa recitacije iz Cankara. Vse je bilo jako srečno odebrano i se je prireditve posrečila.

— **Postavljanje mosta.** Na cesti, štera pela z Sobotu proti Martjancom, dela gradbena sekcija, štere dužnost je škrbeti se za ceste i moste — novi betonski most. Žareči čas bi bio, ka se ne samo te most popravi, nego po redi vdilje po imenüvanoj cesti vse do Lendave.

— **Mostovje na mürski strüga.** Lepi čas je mino od zadnje povodni, štera nas je pohodila ino napravila nezmerno škode, a moste na strüga kre Müre pa itak samo oblüba pa lepa obečanja držijo vküp. Gda je voda odnesla, porušila moste, so je za silo zboga-njega vküp vdarili, ar se mislilo, ka do na mesto razdretih naskori postavljeni nove. Vse zobston. Od merodajne strani so opominali oblasti, ka se to naj kemprle zgodi, liki brezi haska. Zdaj so gratali mostovje življensko nevarni za potnike, tüdi glavni most na Müri prašči, škripke, ka človeka vse steple, kda se vozi prek njega. Vüpjamo!

— **Mariborski realci v Soboti.** Preminoči četrtek so napravili mariborski realci V. razreda pod vodstvom profesora g. A. Kozjek-a zlet v Sobotu. S prvim jütrašnjim vlakom so se pripelali v Beltince, tam odnet pa peški v Rakičan, gde so si poglednoli spotoma tüdi grofovski park, v Sobotu. Po obedu so si poglednoli našo Sobotu tak gimnazijo, grad, cerkvi pa tüdi tovarno g. Benka. Lübeznivi g. Benko so pogostili vsigdar pripravlene dijaške želodčke z svojimi prav dobrimi izdelki, ka je gvüšno ostalo vsem v spomini ino v skomini. Dobro vole, zadovolno so se odpelali na večar nazaj v Maribor. Škoda je to, ka so [prišli za kratek čas ino so ne meli dosta časa, da si poglednejo tüdi malo dale ležeča mesta z svojimi posebnimi starimi navadami.

— **Velki mráz.** Vnoči od srede na četrtek je spadno močen mráz po velkom tali naše okrogline ino napravilo dosta kvara ne samo na graji, krumplaj, kukorici, pa žiti, nego je posmudo tüdi niže ležeče gorice. Vnogi so zadnje seme posadili pa so tak ostali zdaj brezi prilike, ka bi znova nasadili svoje njive.

— **Dete se je vtopilo.** V soboto 14. t. m. večer ob šesti je pri Šadlovu na Tišini odbežalo leta staro dete po ogradi proti potoki, šteri teče na konci ograda. Domači so le za nekaj časa vzeli v pamet i bežali iskati dete. Najšli so je že mrtvo v potoki. Cela okolica žalüje z nesrečnov družinov.

— **Svinjski zapor,** šteri je bio razglašeni zavolo svinjske küge v Satahovci, je odpravljeni. Da so kügo tak hitro zatrli je pripomoglo, to, ka se je lüdstvo držalo navodil i zapovedi, pa je hleve dobro razkužilo.

Tjedenske novine

— Vsi v Veržej k Mariji Pomučnici! 29. maja, to je zadnje nedelo v meseci maji obšližavamo z velkov slovesnostjov svetek Marije

Pomočnice Kristjanov. V soboto popoldne spovedavanje romarov. V nedelo zaran ob 8 vüri popevana sv. meša in predga, potom druge tihe sv. meže. Ob pol 10 predga, popevana sv. meša od zvüna. Popoldne predga za sotrudništvo, prošecija z Marijinov podobov i blagoslov. Na zadnje telovadni nastop naši dečkov. Med prošecijov se bodo nosile sveče, štere se dajo nebeskoj Materi v dar i štere bodo potem gorele na oltaraj i pred njenov podobov bodo svedočile celo leto vašo vero i vüpanje v njeno materinsko pomoč i kazale vašo lübezen do nje. — Pridite! Marija vas čaka z vnoгими milostmi.

— **Sova oslepila dečaka.** Blüzi pri Ormoži sta dva dečarčca stala pred hižov i gledala na bližanjo bükev, na šteroj je mela sova svoje mlade. Naeđnok njima je samo nekaj okoli glav zašümilo i stara sova se je zagnala 14 let staromi gledalci naravnoč v obraz. Škrampeo je tak zasadila v oko, da njemi je isto namesti strgala vü, tak da je dečarec postao v ednoj meg-njeni na edno oko slepi. Morali so ga odpelati v bolnico, da do njemi vračili čunto pri okej, štero njemi je tüdi precu opraskala.

Svetovna politika.

N. Avstrija. Voditeo austr. kat. socijalistov dr. Seipel je s srečnov rokov potegno poleg Velenemcov tüdi Landbund (gospodarsgo sjranko) v vlado. Vlada zdaj ma z 94 glasi proti opozicije 71 glasov socijalistov.

Prilike so se na te način malo zbogšale, ne so pa preveč rožnate, ar je opozicija močno združena.

Mala antanta. Tüdi zastopniki Male antante so se zišli v Jahimovom na Češkom na pogovor. Nešega ino rumunskoga delegata so na češkoj meji lepo sprijali.

Program je jako obširen ino je v glavnom etak povedani: 1.) Celoküpni europski položaj, 2.) Italija pa Mala antanta, 3.) Madjarska pa M. antanta, 4.) Ponašanje sosedov proti državam Male antante (Českoslovaška pa Poljska, Rumunija pa Rusija, Italija pa Jugoslavija), 5.) Gospodarske prilike v srednjoj Europi, 6. Balkanski položaj i države M. antante, 7.) Poljska i Nemčija, Poljska i Mala antanta, ino Nemčija pa Mala antanta, s pogledom na medsebojne odnošaje, 8.) Pitanje razorožanja kak pripravljanje za svetsko konferenco za razorožavanje, 9. Pitanje narodnih menjšin, štero se vsigdar krepkejše prikazüje.

Vdeleženci so z delom konference jako zadovolni ino vlada med njimi na pitanja gledoč popuno soglasje.

Čüjejo se glasi, ka naša država pa Češkoslovaška pripoznata Sovjetsko Rusijo, tüdi od toga do si pogučavali na konferenci.

V istom vremenj majo tüdi tam svoje spravišče novinarje vseh držav Male antante.

Razmerje med Anglijov pa Rusijov se ešče itak ne popravilo. Preminoče dneve so vdrle angleške oblasti v hrame ruske trgovinske družbe, napravile preiskavo ino so najšle prej tüdi nekaj vrednih stvari. Zaednok je ruski zastopnik samo protestirao, da se pa stvar ne poravna tak zlejka to je gvišno.

Tak se je zgodilo nedavno v Pekingu na Kitajskom, od šteroga smo pa že itak pisali.

Za treznost.

Brezalkoholne pijače od sada.

Vnogo lüdi vsej stanov i vsej krajov se je med svetovnov bojnov osvedičilo, da se brezi alkoholni pijač da shajati i da je poleg toga treznost jako hasnovita, posebno dobra pa za zdravje. To osvedočenje se vsikdar bole razširjavle i vtrdjavle. Po vsej kulturni državaj se razširjavle gibanje za treznost.

Naše telo zgübi z delom i s topilotov precu vode, štera se mora nadomestiti, či ščemo ostati zdravi i delazmožni — čütimo žejo. Pitanje nastane, kakše pijače so poleg vode najprimernejše za občüvanje zdravja?

Takše prav tečne pijače dobimo iz mošta razločnoga sada, štere si lahko sami napravimo. Mošt ma v sebi dosta sladkora ali cukra. So pa v mošti male glivice, i te čakajo da v mošti napadnejo tekoči sladkor i ga spremenijo v alkohol. To je za človeka velka škoda. Sladkor potrebujemo najmre za hrano tela i za občüvanje zdravja, alkohol pa nam nikaj ne pomaga pri zdravji, nego istomi ešče škodi. Zato more skrb modre lüvrtinje biti, da te sladkor občüva za hrano svojoj družini. Ide se teda za to, da te hranilne dele v mošti občüvamo v tistoj formi, v šteroj nam lahko za hrano služü. To se zgodi tak, ka klice, štere čakajo, da nam v mošti se nahajajoči sladkor vničijo, da te klice zamorimo. Najležej je to včiniti z kühanjom. Mošt deni v dobro zateknjene kante, nato je deni v krop, šteri je do 70 gradov celzije topeo, kühaj po vüre v tom kropi, kda vü vzemeš, pa pazi, da ti ne pride k kühanomi mošti zrak, i tak prekühani mošt bo dober celo leto pa ešče duže tüdi. (Nadaljavanje pride.)

Staršom i zgojitelom! Vsi, ki lübite mlajino, je ne navadite k pijančüvanji! Ne slüite je je v pogübo. Čas za zgojo treznosti so mlada leta, sledkar je že kesno! Či se že šteri stariš, ki je nepobogšlivi pijanec, nemre zdržati v treznosti, naj konči pred decov ne hvali preveč alkoholne pijače, da ne bo tirao svoje dece v nesrečo!

Mali oglasi.

K odaji

sta dva bicikla, eden šparherd i ešče drugo pohišstvo. Küpci se naj zgla-sijo pri MAUČEC ŠTEFANI v Beltinci.

K odaji

je lepo imanje v Bučečovci, štero obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti z črepom. Poizve se pri FRANC LOVE-NJAKI, Bučečovci, p. Križevci.

Podpirajte i čtite

„NOVINE“!

GOSPODARSTVO.

Stari krumpiři. Ljudje radi pravijo, da čiš so že krumpiři prestali svoj čas sajenja, te že nemajo več teka. Odked to? Največ od toga, ar je vsa dobra hrana šla s krumpiřa v klice. Takši krumpiř je ne več tečen pa tudi ne zdrav. Svinje postanejo neješče i začnejo vlehati. Ešče nevarnejša pa je cima ali klice, štere rastejo v pivnici s krumpiřa. Te klice je nevarno davati živini, ešče bole nevarno pa je, čiš bi je zavžio človik. Zato se ne priporoča, da bi se dosta krmilo z ostanjenimi krumpiři. Čiš te da opazimo, da nam nekaj krumpiřov ostane za krmo prek časa njegovoga sajenja, te moramo za te inači skrbeti. Dosta menje klic poženejo i teda ostane več v nji dobroga, čiš je spravimo na hladno. V tom pogledi so najbogše repnice pod zemlov. Zakopani krumpiř je vsikdar bole friški kak čiš ga mamu v kakšoj kleti. Zato naj moder gospodar v jesen približno preračuna kelko bi njemi ešče na sprotoletje ostalo od semena i ves preostanek naj zakopa.

Plemski kanžorje. Ne malokrat se čuje zdihtavanje i pritožba, da se pri kakšoj hiži svinje ne sodijo več, to se pravi, da plemenjače premalo skotijo, ali se pa spoj ne zabrejajo. Največkrat so si gospodinje same krive. Vsaki razumen gospodar i gospodinja bi morala znati, da živina i svinje najbolje pešajo v svojem razvijauji, čiš sta si samec i samica v rodi. Zato bi morali v tom pogledi jako paziti. Nikdar ne mejte domačega plemenskoga samca. Niti z domače vesi je ne dobro meti. Najbogše je, čiš si svinjerejci indri naročijo plemenske samce. Vse premalo se pri nas misli na obnovitev plemenske ploje, zato pa hodijo po naši dvoriščaj i pašnikaj srahlivi prasci, s sključenimi hrbti i brehlavi, s šteri nikdar nede mela gospodinja nikšega haska, ar več zajejo kak za nje dobi. — Teda bodi ešče ednok povedano, da naj tak občina kak posamični vertovje skrbijo za to, da ze ploja v občini vsikdar obnavla.

Betegl sadovenoga drevja. Na zvunešnje škodlivce sadovenoga drevja smo že naše čitatele opomenoli, to so predvsem razločni hrščovje pa vūši. Zdaj pa ešče poglednimo nekelko škodlivce, šteri škodijo drevji, v njihovom lesi.

Najhūjši med vsemi temi je brezi dvojbe rak. Kaže se največkrat v tom, da postane drevo frintasto, na nešterni mestaj začne prhniti i zado bi precí velke rane. Te rane se pokažejo ne samo po stebli, nego tudi po veji, na nešterni drevaj celo najdrognejše veje zbeteža od raka.

Zroki raka na sadovenom drevji so razločni. Največkrat je isti v zemli samoj. Čiš je zemla premokra ali presūha. Nešterno drevo pa dobi raka tudi v najbogšoj zemli, tū je pa zrok v fajti samoj, štera nemre prenesti vremena v tistom kraji ali pa njoj, ovači za druge jablani dobra zemla ne lūbi. Med zroke raka računajo tūdi, čiš je drevo posajeno preveč v otiši pa je preveč v senci kak na sunci. Vsakdenešnja kušnja nas vči, da je to istina. Nešterni pravijo celo, da se rak prenese z ednoga dreva na drugo. To pa bo malo dosta več povedano, ar so dostakrat v ednom i istom ograkeki nešterna dreva rakova, druga pa so poleg čista.

Za ozdravljenje je najbogše, da odstranimo te zroke kak smo je gori naračunali. Drevje, štero je preveč rakovo, je žmetno popunoma ozdraviti. Rano najmre moramo zrezati natelko

vō, da pridemo do zdrave kože pa do zdravoga lesa. Čiš bi pa šтели na preveč betežnom drevi vse rane naednok očistiti, bi se nam jablan najbrž posušila. Najbogše je takše drevo posekati i je nadomestiti z mladim. Samo moramo paziti pri novom nasajenji, da si zaberemo za svoj sadovnjak prave fajte drevje. Štero drevo pa je kaj menje betežno, pa se da tudi z raka zvrati. Zrežimo v te namen rano tak globoko, da dobimo v rani popunoma črstev les. Nato pa namažimo z Arborinom, šteroga dobimo dnesden že pri vsakoj podružnici Kmetijske družbe. Najbogše je, da med arborin zmešamo polovico vode. Čiš se nam prvokrat ne posreči, pa ešče ponovimo to zdravljenje ednok ali dvakrat i skoro gvišno, ka se drevo ozdravi.

Za naprej pa si naj vsaki sadjerejec zapomli, da naj dobro pripravi zemlo, kama bo sadio mlado drevje. Čiš so tla premokra, naj gleda, da vodo nekam spela dol i tak ograd vsūši. Čiš je premalo vlažna zemla, naj v sūhejši časaj nekelko polevle. Dobro je tudi, da prle kak sadimo, med zemlo, v štero ščemo posaditi drevo, zmešamo nekaj umetnoga gnojila, tak zvane Tomažove žlindre, v šteroj se nahaja največ hrane, ki jo potrebuje mlado razvijajoče se drevo za lepo rast i da ostane zdravo. — Nikdar pa nesme sadjerejec pod sadoveno drevje pūščati gnojšnice, pač pa v zimi, kda je zemla nekelko bole vlažna z njov polevati.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDŐSI
trgovina s papirjem, s pisarniški in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	BARNABAŠ
	trgovci z papirrom igračkami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 330 Din., žita 225 Din., ovsa 200 Din., kukorice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., Živina: Govenska v Ljubljani kg. 8—11 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 70 par, Schilling 8 D. 00 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 20 p., Švicarski frank 10 D. 92 Taljanska lira 5'00 D.

Dražbeni oklic.

Dne 20. maja 1927 ob 8 uri in naslednje dni prodado se v Murški Soboti v gradu po javni dražbi sledeči predmeti: različno starinsko pohištvo, različne podobe, porcelan, steklo, večje število preprog, različne knjige, klavirji, več hrastovih sodov, več goveje živine, konji, več vozov, 1 star automobil, različne nagačene živali in ptiči in drugo.

Po dokončani dražbi v Murški Soboti se bo oddalo v Mačkovcih ca 500 m³ borovega lesa in 150 m³ borovih drv.

K draženju se bo začelo pozivati šele 1/2 (pol) ure po zgoraj navedeni uri; med tem se lahko ti predmeti ogledajo.

Okrajno sodišče v Murški Soboti, odd. IV., dne 12. maja 1927.

Mali oglasi.

„MAJALA“ mast in milo za obraz Vam ohrani mladost i lepoto. Napravi kožo belo, odstranjuje vso nečistočo, piščajce, zdečico, jetike in sončene šplinte. Cena za obadvoje Din 20.— Izdeluje in z poštov razpošilja: Lekarna pri Sv. TROJICI D. Lendava.

Na prodaj

je vino od 3 Din. naprej ter sadovno vino slabše po 1'50 Din. boljše po 2 Din. Več se zve pri JOSIP BUDJA županu v MORA VI pri Mali Nedelji.

K odaji

je edna stara hiša, v šteroj je ešče dosta lesa za cimpranje i tudi za drva. Poizve se pri MIHOLIĆ JOŽEFI v Šilincih, p. Petrovci.

Umetni mlin in žaga

z turbinskim pogonom 2 para kamnov, 5 parov valčkov z lastno električno napravo na stalnoj vodi se po nizki ceni dražbenim potom dne 28. maja t. l. prodaja. Interesenti se naj zglasijo pri mlinu KUMPARIĆ na Razkrižju pri Ljutomeru p. Štrigova.

Pozor krojači-sejmari! Znižane cene!

Raznovrstne moške štofe kupite najfalej v trgovini FR. SENČAR LJUTOMER (poleg hotela Zavrtnik). Nezamudite prilike oglejte si zalogo i ceno.

Proda se mlin in žaga,

na dobri potočni vodi, v mlinu je par kamlov in eden valček, preša in vso orodje za tikvino olje delati, vse poslopja v dobrem stanu s ciglom pokrito, okoli 10 oralov zemle voda se lahko nabere, da dojde za mletje i žaganje več tje dnov. 5 min. od glavne ceste, 15 min. od kolodvora. Podrobni pogoji se izvejo v gostilni

RAKOVEC,
PODGRADJE p. Ljutomer.

Licitacija trgovine.

V Dobrovniku se trgovinski prostori dozdašnje zadruge 22. maja po licitaciji dajo zarende tistomi, ki največ obeča. — Pozve se lahko pri občinskoj hiži v Dobrovniku.

? Največje ve-selje otrokom ?

so igračke, katere po zelo nizki ceni

in v veliki izbiri n. pr. kangle za polivanje, vedra, obroče, hinte, peresne veternece, grablje, lopate, žoge, čige, vozičke ter razne figure iz celuloida in gumija itd. dobite pri

Erdősy Barnabaš,

trgovcu s papirjem in igračkami v M. SOBOTI, Cerkvena ulica.

8 oralov zemlje izvrstne, 1 oral gozda, hiša in gospodarsko poslopje, zidano in z opeko krito, z gospodarskim inventarjem vred, poleg farne cerkve in okrajne ceste v Ljutomeru na najlepšem kraji, primerno za kmetijo trgovino in obrt se takoj prodaja pod ugodnimi plačilnimi pogoji. JANKO STUHEC posestnik v Ljutomeru št. 80.

POSESTVO:

PERGAMENT PAPIR

se dobi po dnevnoj ceni na malo in na veliko pri:

IZIDOR HAHN
MURSKA SOBOTA.

Sūhi jegnjedov les,

nažagani za čakatur in tudi za roženice, je k odaji od dnes naprej vsaki den, pri CIGAN JOŽEFI na marofi v ČRENDOVCI.

ODDASEPO

dobra oštarija, vse zidano z tremi plūgami zemlje, pa lepi sadovnjak, ograda, njiva i šuma. Što šče kupiti, naj se zglašijo pri lastniku JANKO CVETKO v Globoki p. Ljutomer.

FALCENI

Na znanje županom!

VOLILNI IMENIK
in

ABECEDNI IMENIK

se dobi pri

IZIDOR HAHN

trgovini v MURSKI SOBOTI.